

उपविष्टमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ हिरण्यगर्भेति संबोधनेन स्कंदस्य सूत्रालम्बमूर्तितां दर्शयति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
 मार्कण्डेय उवाच उपविष्टतु तं स्कंदं हिरण्यकवचस्रजं ॥ हिरण्यचूडमुकुटं हिरण्याक्षं महाप्रभं ॥ १ ॥ लोहितांबरं संवीतं तीक्ष्णदंष्ट्रं मनोरमं ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं त्रै
 लोक्यस्यापि सुप्रियं ॥ २ ॥ ततस्तं वरदं शूरं युवानं मृष्टकुण्डलं ॥ अभजत्यग्निरूपाश्रीः स्वयमेव शरीरिणी ॥ ३ ॥ श्रिया जुष्टः पृथुयशाः सकुमारवरस्तदा ॥ निषण्णो
 दृश्यते भूतैः पौर्णमास्यां यथाशशी ॥ ४ ॥ अपूजयन् महात्मानो ब्राह्मणास्तं महाबलं ॥ इदमाहुस्तदा चैव स्कंदं तत्र महर्षयः ॥ ५ ॥ हिरण्यगर्भ
 भद्रं तैलानां शं करो भव ॥ त्वया षड्रात्रजातेन सर्वलोकैकावशीकृताः ॥ ६ ॥ अभयं च पुनर्दत्तं त्वयै वैषां सुरोत्तम ॥ तस्मादिंद्रो भवानस्तु त्रैलोक्यस्याभयं करः
 ॥ ७ ॥ स्कंद उवाच किमिंद्रः सर्वलोकानां करोतीह तपोधनाः ॥ कथं देवगणां श्रैवपातिनित्यं सुरेश्वरः ॥ ८ ॥ ऋषय ऊचुः इंद्रो दधाति भूतानां बलं
 तेजः प्रजासुखं ॥ तुष्टः प्रयच्छति तथा सर्वां न्कामान् सुरेश्वरः ॥ ९ ॥ दुर्दत्तानां संहरति व्रतस्थानां प्रयच्छति ॥ अनुशास्ति च भूतानि कार्येषु बलसूदनः ॥ १० ॥
 असूर्ये च भवेत्सूर्यस्तथाऽचंद्रे च चंद्रमाः ॥ भवत्यग्निश्च वायुश्च पृथिव्यापश्च कारणैः ॥ ११ ॥ एतदिंद्रेण कर्तव्यमिंद्रेहि विपुलं बलं ॥ त्वंच वीरबलीश्रेष्ठस्त
 स्मादिंद्रो भवस्वनः ॥ १२ ॥ शक्र उवाच भवस्वेंद्रो महाबाहो सर्वेषां नः सुखावहः ॥ अभिषिच्यस्व चैवाद्यप्राप्त रूपोसि सत्तम ॥ १३ ॥ स्कंद उवाच
 शाधित्वमेव त्रैलोक्यमव्यग्रो विजयेरतः ॥ अहं ते किं करः शक्र न ममैंद्रत्वमीप्सितं ॥ १४ ॥ शक्र उवाच बलं तवाद्भुतं वीरत्वं देवानामरी नृजहि ॥ अवज्ञा
 स्यंति मां लोका वीर्येण तव विस्मिताः ॥ १५ ॥ इंद्रत्वे तु स्थितं वीरबलं हीनं पराजितं ॥ आवयोश्च मिथो भेदे प्रयतिष्यंत्य तं द्रिताः ॥ १६ ॥ भेदिते च त्वयि विभो लोको
 द्वेधमुपेक्ष्यति ॥ द्विधा भूतेषु लोकेषु निश्चितेष्वावयोस्तथा ॥ १७ ॥ विग्रहः संप्रवर्तेत भूतभेदान् महाबल ॥ तत्र त्वमांरणे तात यथाश्रद्धं विजेष्यसि ॥ १८ ॥ तस्मा
 दिंद्रो भवानेव भविता माविचारय ॥ स्कंद उवाच त्वमेव राजा भद्रं तैत्रैलोक्यस्य ममैव च ॥ १९ ॥ करोमि किंच ते शक्र शासनं तं द्रवीहि मे ॥ इंद्र उवाच
 अहमिंद्रो भविष्यामि तव वाक्यान् महाबल ॥ २० ॥ यदि सत्यमिदं वाक्यं निश्चयाद्भाषितं त्वया ॥ यदि वा शासनं स्कंद कर्तुमिच्छसि मे शृणु ॥ २१ ॥ अभिषिच्य
 स्वदेवानां सैनापत्ये महाबलः ॥ स्कंद उवाच दानवानां विनाशाय देवानामर्थं सिद्धये ॥ २२ ॥